

Vlaams
Parlement

stuk **1161** (2010-2011) – Nr. 1
ingediend op 17 mei 2011 (2010-2011)

Ontwerp van decreet

houdende instemming met de kaderovereenkomst
tussen de Europese Unie en haar lidstaten, enerzijds,
en de Republiek Korea, anderzijds,
ondertekend in Brussel op 10 mei 2010

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

1. De betrekkingen tussen de Europese Unie en Zuid-Korea

De betrekkingen tussen de Europese Unie (EU) en Zuid-Korea zijn gebaseerd op de kaderovereenkomst inzake handel en ontwikkeling¹ die op 28 oktober 1996 werd ondertekend en op 1 april 2001 in werking is getreden. De overeenkomst bracht een kader tot stand voor de ontwikkeling van de bilaterale betrekkingen tussen beide partners. Zij heeft betrekking op de ontwikkeling van het handelsverkeer. Een belangrijk deel is gewijd aan de samenwerking op economisch, industrieel en wetenschappelijk gebied.

De jongste jaren zijn de betrekkingen sterk geëvolueerd van handelsgerelateerde thema's naar samenwerking in een groot aantal domeinen. Die samenwerking strekt zich uit tot wetenschap en technologie, de informatiemaatschappij, onderwijs, het sociaal beleid, douaneaangelegenheden, mededinging, het leefmilieu en ontwikkelingshulp. De politieke dialoog mondt uit in tweejaarlijkse topconferenties waarin het buitenlands beleid, de economische en handelsbetrekkingen, en regionale en globale uitdagingen aan bod komen.

Tijdens de topconferentie die begin oktober 2010 in Brussel plaatsvond, besloten de EU en Zuid-Korea hun relatie op te waarderen naar een strategisch partnerschap. De kaderovereenkomst vormt samen met de vrijhandelsovereenkomst de basis voor een geactualiseerd en versterkt politiek en economisch partnerschap tussen de EU en Zuid-Korea.

De EU en Zuid-Korea zijn belangrijke handelspartners. De EU is voor Zuid-Korea de op één na belangrijkste exportbestemming, en Zuid-Korea bekleedt de achtste plaats op de lijst van handelspartners van de EU. Tussen 2004 en 2008 kende de Europese uitvoer naar Zuid-Korea een gemiddelde jaarlijkse groei van 7,5%. Door de financiële crisis vertraagde die groei in 2009. Dat jaar voerde de EU voor 21,5 miljard euro goederen uit naar Zuid-Korea terwijl de invoer 32 miljard euro bedroeg. In 2008 werden voor 7,8 miljard euro aan diensten uitgevoerd tegenover een invoer van 4,4 miljard euro. De bilaterale handel bestaat vooral uit machines, chemische producten en uitrustingsgoederen voor telecommunicatie en vervoer.

De EU is ook de grootste buitenlandse investeerder in Zuid-Korea. Sinds 1962 investeerden Europese bedrijven voor bijna 30 miljard euro wat meer dan 40% van de totale buitenlandse directe investeringen in Zuid-Korea betekent. Zij hebben het nochtans niet gemakkelijk om voet aan de grond te krijgen op de Koreaanse markten door de strenge eisen die Zuid-Korea stelt voor goederen en diensten.

2. Een korte schets van het partnerland

2.1. Algemeen

Op 27 juli 1953 kwam een einde aan de Koreaanse oorlog. Het Koreaanse schiereiland werd definitief verdeeld in een noordelijk en een zuidelijk deel, waarbij de 38ste breedtegraad de grens vormt.

Met ongeveer 49 miljoen inwoners is Zuid-Korea qua bevolkingsaantal het vierentwintigste grootste land ter wereld. Door zijn ligging is het land van groot geostrategisch belang.

Zuid-Korea is een democratische republiek met een president die om de vijf jaar wordt verkozen en een aanzienlijke macht heeft. In 1992 kwam voor het eerst sinds 1961 een

¹ Goedgekeurd bij het decreet van 9 februari 1999.

burgerpresident aan de macht. In december 2007 werd de oud-burgemeester van Seoel en voormalig topman van het autoconcern Hyundai tot nieuwe president verkozen. De wetgevende macht wordt uitgeoefend door de National Assembly waarvan het grootste deel van de leden rechtstreeks wordt verkozen voor vier jaar. De conservatieve partij van de president won in april 2008 de parlementsverkiezingen.

De relaties met Noord-Korea zorgen vaak voor problemen. In juni 2000 vond een historische ontmoeting plaats tussen de leiders van Zuid- en Noord-Korea. Zij bereikten overeenstemming over een aantal punten zoals interfamiliaire contacten, grensoverschrijdend transport, regelmatige gesprekken tussen de regeringen, economische samenwerking en de gezamenlijke organisatie van culturele- en sportmanifestaties. De toenadering tussen beide staten kreeg een ruime internationale steun. Begin oktober 2007 ondertekenden de presidenten van Zuid- en Noord-Korea een verklaring waarin zij beloofden de wapenstilstand te vervangen door een permanent vredesregime. Het door de EU gesteunde zespartijen-overleg moet een diplomatieke oplossing zoeken voor het conflict. Het Noord-Koreaanse kernwapenprogramma komt eveneens aan bod. Naast Zuid- en Noord-Korea nemen de Verenigde Staten, Japan, Rusland en China deel aan het overleg. In 2010 vonden opnieuw ernstige incidenten plaats, zoals het kelderen van een Zuid-Koreaans oorlogsschip en het bombarderen van het eiland Yeonpyeong. Begin februari 2011 vonden bilaterale gesprekken plaats om een ontmoeting op hoog niveau voor te bereiden, maar die gesprekken draaiden op niets uit.

2.2. Economisch beleid

Zuid-Korea kreeg aanvankelijk buitenlandse hulp voor zijn wederopbouw na de Koreaanse oorlog, maar toen die hulp terugviel, belandde het land in een economische recessie. Tijdens de jaren zestig en zeventig van de vorige eeuw kende de economie een snelle groei die vooral was gebaseerd op een programma van snelle industrialisering en export. Zuid-Korea evolueerde van een agrarische samenleving naar een geïndustrialiseerde maatschappij. Het land was één van de zwaarst getroffen landen in de Aziatische beurscrisis van 1997, maar het slaagde er verrassend goed in om de crisis snel te boven te komen.

Thans is de Zuid-Koreaanse economie één van de grootste van Azië en ook op mondiaal vlak speelt zij een grote rol. Zuid-Korea is een belangrijke producent van hoogtechnologische goederen, maar ook de staalindustrie, de scheepsbouw en de automobielsector zorgen ervoor dat het land een belangrijke speler is op de internationale markt.

Het bruto binnenlands product (bbp) wordt voor meer dan de helft gerealiseerd door de dienstensector, en voor een derde door de industrie. De belangrijkste invoerproducten zijn elektrische en elektronische apparatuur, ruwe petroleum, halfgeleiders, machines en uitrustingsgoederen.

In 2007 startte Zuid-Korea met de bouw van een volledig nieuwe stad, Sejong City. Het was oorspronkelijk de bedoeling om van die stad de nieuwe administratieve hoofdstad te maken, maar begin 2010 kondigde de premier een verandering van de doelstellingen aan. Sejong City moet een belangrijk economisch centrum worden, gericht op kennisontwikkeling, wetenschappelijk onderzoek en onderwijs.

3. Het ontstaan en het belang van de overeenkomst

In april 2007 riep de Raad van de EU op om de kaderovereenkomst van 1996 te actualiseren als onderdeel van een verruiming van de betrekkingen. Op 14 mei 2008 nam de Raad een besluit aan waarbij de Europese Commissie machtiging kreeg om onderhandelingen te voeren over de herziening van de kaderovereenkomst. De onderhandelingen startten in juni 2008. Zij liepen parallel met de onderhandelingen met het oog op het sluiten van een vrijhandelsovereenkomst.

De onderhandelingen verliepen moeizaam omdat Zuid-Korea niet gemakkelijk aanvaardde dat de EU de eerbiediging van opschortende politieke clausules (over respect mensenrechten, non-proliferatie, bestrijding van terrorisme enzovoort) oplegde.

België heeft tijdens de onderhandelingen in het bijzonder de volgende klemtonen gelegd:

- België waardeerde dat het akkoord kadert in de politieke dialoog en de politieke samenwerking die de EU onderhoudt met Zuid-Korea;
- België benadrukte, zoals in andere overeenkomsten tussen de EU en derde partners, het belang van de politieke clausules betreffende non-proliferatie van massavernietigingswapens; samenwerking met het Internationaal Strafhof; samenwerking in de strijd tegen het terrorisme en samenwerking inzake mensenrechten.

Op 14 oktober 2009 vond de parafering plaats van zowel de kaderovereenkomst als de vrijhandelsovereenkomst.

Op 22 januari 2010 heeft de Commissie aan de Raad het herziene voorstel toegezonden betreffende de ondertekening namens de EU en de voorlopige toepassing van het kaderakkoord, waarin de na de inwerkingtreding van het verdrag van Lissabon vereiste wijzigingen zijn opgenomen. De Groep Azië-Oceanië heeft op 27 januari 2010 het voorstel besproken en overeenstemming bereikt over de tekst.

De kaderovereenkomst is het eerste contractuele instrument van dit type dat de EU met een ontwikkeld land sluit. Na haar inwerkingtreding zal de kaderovereenkomst de grondslag vormen van een strategisch partnerschap met Zuid-Korea.

4. De inhoud van de overeenkomst

In titel I worden de grondslag en het doel van de samenwerking geschetst. De partijen bevestigen onder meer hun gehechtheid aan de Universele Verklaring van de rechten van de mens en aan het Handvest van de Verenigde Naties (VN). Zij willen bijdragen tot de verwezenlijking van internationaal overeengekomen ontwikkelingsdoelstellingen en samenwerken om wereldwijde milieuproblemen aan te pakken. De partijen bevestigen opnieuw het belang dat zij hechten aan de beginselen van goed bestuur en de bestrijding van corruptie. Het doel van de samenwerking is een intensivering van de politieke dialoog en een verdere stimulering van de economische betrekkingen, naast het ontwikkelen van samenwerking en dialoog in diverse domeinen, zoals duurzame ontwikkeling, cultuur, het overheidsapparaat en toerisme.

Titel II beschrijft het doel van de politieke dialoog en de manier waarop die dialoog wordt gevoerd. Aandacht gaat ook naar de strijd tegen de verspreiding van massavernietigingswapens en het terrorisme, naar het gevaar van handvuurwapens en lichte wapens, en naar de ernstigste misdrijven die de internationale gemeenschap aangaan.

Titel III stelt dat de partijen samenwerken en informatie uitwisselen in regionale en internationale fora en organisaties.

Titel IV betreft de samenwerking op het gebied van economische ontwikkeling. De partijen werken samen inzake handel en investeringen, het economisch beleid, het industrieel beleid, belastingsvraagstukken, douaneaangelegenheden, het mededingingsbeleid, de informatiemaatschappij, wetenschap en technologie, de energiesector, het transportwezen, en het consumentenbeleid. Ook is er oog voor de samenwerking tussen bedrijven.

Titel V beschrijft de samenwerking op het gebied van duurzame ontwikkeling. De partijen werken samen op een groot aantal terreinen zoals gezondheid, werkgelegenheid en sociale zaken, milieu en natuurlijke rijkdommen, klimaatverandering, landbouw, plattelandsbeleid en bosbouw, het zeewezen en de visserij en ontwikkelingshulp.

Titel VI over de samenwerking inzake onderwijs en cultuur legt onder meer de nadruk op uitwisselingen en het vergroten van het wederzijds begrip en de kennis van de cultuur van de partijen.

Titel VII behandelt de samenwerking op het gebied van justitie, vrijheid en veiligheid. De partijen hechten bijzonder belang aan de bevordering van de rechtsstaat. Zij werken samen op justitieel vlak, inzake de bescherming van persoonsgegevens, en in de strijd tegen illegale migratie, mensensmokkel en mensenhandel, drugs, het witwassen van geld en de financiering van terrorisme, computercriminaliteit en grensoverschrijdende misdaad.

Titel VIII gaat over de samenwerking op andere gebieden zoals toerisme, het openbaar bestuur en statistieken. De partijen erkennen de rol en de mogelijke bijdrage van organisaties van het maatschappelijke middenveld en zullen de dialoog met die organisaties stimuleren.

Titel IX schetst het institutionele kader waarin onder meer wordt gesteld dat de overeenkomst van 1996 wordt vervangen. Een Gemengde Commissie wordt opgericht. Tot slot worden de modaliteiten voor de tenuitvoerlegging van de overeenkomst en de arbitrageprocedure besproken.

Titel X bevat de gebruikelijke slotbepalingen.

5. Belang voor Vlaanderen

Zuid-Korea is van groot economisch belang. Het land behoort tot de NEXT-11, de elf landen die worden beschouwd als de economische toppers van morgen. De Vlaamse Regering zet in op nauwere economische relaties met Brazilië, Rusland, India en China (de BRIC-landen) en andere groeimarkten. Op het vlak van milieutechnologie, informatie- en communicatietechnologie (ICT) en hightech liggen heel wat kansen voor samenwerking en uitwisseling van kennis en technologie.

Zuid-Korea is een belangrijke handelspartner van Vlaanderen.

Op 12 december 2006 sloten de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie (BLEU) en Zuid-Korea een overeenkomst inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen. De overeenkomst werd goedgekeurd bij het decreet van 20 juni 2008 en is op 27 maart 2011 in werking getreden. Zij vervangt de in 1984 gesloten overeenkomst.

Wat de geografische herkomst van investeringen betreft, zal het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen (Flanders Investment & Trade, F.I.T.) het concept van prioritaire landen hanteren. Daarbij gaat het ook om snelgroeiende markten als Zuid-Korea die binnen afzienbare tijd een investeringspotentieel zullen bereiken.

Titel IV, V, VI en VIII van de voorliggende overeenkomst regelen de samenwerking tussen de EU en Zuid-Korea op verschillende vlakken. Een aantal samenwerkingsgebieden is van belang voor Vlaanderen. In de hiernavolgende artikelsgewijze toelichting wordt die samenwerking bondig besproken.

II. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

De kaderovereenkomst telt 53 artikelen, verdeeld over 10 titels. Twee verklaringen zijn toegevoegd.

Preamble

De partijen geven uitdrukking aan hun gemeenschappelijke wens om hun betrekkingen op te waarderen tot een versterkt partnerschap, ook op politiek, economisch, sociaal en cultureel vlak. Zij zijn vastbesloten hun betrekkingen op bilateraal, regionaal en mondiaal niveau te consolideren, te verdiepen en te diversifiëren, op basis van gelijkheid, eerbiediging van de soevereiniteit, non-discriminatie en wederzijds voordeel. De partijen willen duurzame ontwikkeling in economisch, sociaal en milieuopzicht bevorderen, een hoog niveau van milieubescherming waarborgen, samenwerken ter bestrijding van klimaatverandering en streven naar volledige en productieve werkgelegenheid en fatsoenlijk werk voor iedereen.

Titel I – Grondslag en toepassingsgebied (artikel 1 en 2)

Artikel 1 schetst de grondslag van de samenwerking. De partijen bevestigen hun gehechtheid aan de democratische beginselen, de mensenrechten, de fundamentele vrijheden en de rechtsstaat. Zij bevestigen eveneens hun gehechtheid aan het Handvest van de Verenigde Naties (VN) en hun steun voor de gedeelde waarden die daarin tot uitdrukking worden gebracht. De partijen zullen duurzame ontwikkeling en economische groei stimuleren, bijdragen tot het verwezenlijken van de ontwikkelingsdoelstellingen en samenwerken om wereldwijde milieuproblemen, klimaatverandering in het bijzonder, aan te pakken. Zij bevestigen het belang van goed bestuur en corruptiebestrijding, en komen overeen hun betrekkingen op te waarderen tot een versterkt partnerschap. De toepassing van de overeenkomst moet bijgevolg worden gebaseerd op de beginselen van dialoog, wederzijds respect, gelijkwaardig partnerschap, multilateralisme, consensus en eerbiediging van het internationale recht.

Artikel 2 geeft het doel van de samenwerking aan. De partijen verbinden zich ertoe hun politieke dialoog te intensiveren en hun economische betrekkingen verder te stimuleren. Op basis van hun hechte partnerschap en gedeelde waarden willen zij de samenwerking en de dialoog ontwikkelen inzake alle aangelegenheden van wederzijds belang. Hun inspanningen richten zich onder meer op het versterken van de samenwerking inzake:

- mensenrechten, wapens en de bestrijding van internationale misdrijven en het terrorisme;
- handel en investeringen;
- het economisch beleid;
- duurzame ontwikkeling;
- cultuur, informatie, communicatie, audiovisuele zaken, media en onderwijs;
- justitie, vrijheid en veiligheid;
- toerisme, het maatschappelijke middenveld, het overheidsapparaat en statistieken.

Titel II – Politieke dialoog en samenwerking (artikel 3 – 7)

Artikel 3 beschrijft de politieke dialoog over aangelegenheden van gemeenschappelijk belang en van bijzonder belang voor de landen in Europa, enerzijds, en Azië en de Stille Oceaan, anderzijds, met het oog op het bevorderen van vrede, stabiliteit en welvaart. De partijen kunnen die dialoog voeren door middel van contacten, uitwisselingen en overleg, met name in de vorm van topontmoetingen van staatshoofden en regeringsleiders, jaarlijks overleg op ministerieel niveau, informatiebijeenkomsten van hoge ambtenaren, sectorale dialogen over aangelegenheden van gemeenschappelijk belang en uitwisseling van delegaties tussen het Europees Parlement en de National Assembly van Zuid-Korea.

Bijzondere aandacht gaat naar de strijd tegen de verspreiding van massavernietigingswapens (artikel 4), de illegale handel in handvuurwapens, lichte wapens en munitie (artikel 5) en het terrorisme (artikel 7), en naar de aanpak van de ernstigste misdrijven die de internationale gemeenschap aangaan (artikel 6).

Titel III – Samenwerking in regionale en internationale organisaties (artikel 8)

De partijen werken samen en wisselen standpunten uit in fora en organisaties als de VN, de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO), de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO), de Wereldhandelsorganisatie (WTO), de Ontmoeting Azië-Europa (ASEM) en het Regionale Forum van de ASEAN (ARF).

Titel IV – Samenwerking op het gebied van economische ontwikkeling (artikel 9 – 20)

Artikel 9 behandelt de samenwerking inzake handel en investeringen met het oog op de bevordering van duurzame handels- en investeringsstromen, het voorkomen en wegnemen van belemmeringen voor handel en investeringen, en de bevordering van het multilaterale handelsstelsel. De samenwerking wordt verwezenlijkt door middel van een vrijhandelsovereenkomst.

Artikel 10 heeft aandacht voor de dialoog inzake het economisch beleid. De partijen versterken de dialoog en stimuleren de uitwisseling van informatie en ervaringen over het macro-economisch beleid en macro-economische ontwikkelingen. Zij willen een verbetering van de systemen voor boekhouding, financiële controle, toezicht en regelgeving voor het bank- en verzekeringswezen en andere onderdelen van de financiële sector.

Artikel 11 gaat over de samenwerking tussen bedrijven. De partijen willen gegevens en ervaringen uitwisselen over het midden- en kleinbedrijf om het concurrentievermogen te verhogen, contacten tussen bedrijven bevorderen, gezamenlijke investeringen stimuleren, gezamenlijke ondernemingen en informatienetwerken tot stand brengen, de toegang tot kredieten en afzetmogelijkheden vergemakkelijken, innovatie stimuleren, het maatschappelijk verantwoord ondernemen bevorderen en verantwoordelijke zakelijke praktijken aanmoedigen.

Op fiscaal gebied zullen de partijen de beginselen van transparantie en eerlijke concurrentie toepassen en streven naar betere internationale samenwerking en naar een makkelijkere inning van belastingen (artikel 12).

De partijen onderzoeken de mogelijkheden voor een vereenvoudiging van de procedures, een versterking van de transparantie en de ontwikkeling van samenwerking inzake douane. Zij streven ook naar convergentie van hun standpunten en gezamenlijke actie in internationaal verband (artikel 13).

De partijen bevorderen eerlijke concurrentie bij economische activiteiten door een volledige handhaving van hun wet- en regelgeving inzake mededinging (artikel 14).

In artikel 15 erkennen de partijen het belang van de informatie- en communicatietechnologieën voor de economische en sociale ontwikkeling van hun inwoners. Zij stellen uitwisseling van inzichten over hun beleid op dit gebied in het vooruitzicht en moedigen de samenwerking tussen bedrijven aan.

Volgens artikel 16 stimuleren, ontwikkelen en faciliteren de partijen samenwerkingsactiviteiten op het vlak van wetenschap en technologie voor vreedzame doeleinden, in overeenstemming met de overeenkomst voor wetenschappelijke en technologische samenwerking die zij op 22 november 2006 ondertekenden en die op 29 maart 2007 in werking is getreden.

Artikel 17 regelt de samenwerking inzake energie. De partijen leggen de nadruk op diversifiëring van de energievoorziening, de ontwikkeling van hernieuwbare energiebronnen, rationeel energiegebruik door de bevordering van energie-efficiëntie, de overdracht van technologie, capaciteitsopbouw en facilitering van investeringen, en concurrentie in de energiemarkt. De partijen werken samen inzake beleidsformulering, wisselen informatie

uit, voeren gemeenschappelijke studies en onderzoeken uit en stimuleren handel en investeringen in de energiesector.

Artikel 18 gaat over de samenwerking inzake vervoer waarbij de nadruk ligt op beveiliging en veiligheid van lucht- en zeevaart, milieubescherming en meer efficiënte vervoerssystemen. De samenwerking richt zich op het bevorderen van informatie-uitwisseling, dialoog en gezamenlijke activiteiten op het gebied van luchttransport, de vermindering van de uitstoot van broeikasgassen en de invoering van normen voor veiligheid en beveiliging en ter voorkoming van vervuiling voor wat betreft het zeevervoer en de luchtvaart. Op het vlak van civiele mondiale satellietnavigatie werken de partijen samen in overeenstemming met de samenwerkingsovereenkomst die zij op 9 september 2006 ondertekenden.

Artikel 19 behandelt het beleid inzake zeevervoer. De partijen streven naar een onbeperkte toegang tot de internationale markt op basis van eerlijke concurrentie, en zien af van discriminatoire maatregelen. Zij verlenen schepen die door onderdanen of ondernemingen van de andere partij worden geëxploiteerd, geen minder gunstige behandelingen dan aan hun eigen schepen en geven scheepvaartondernemingen de toelating om zich op hun grondgebied te vestigen. Internationale maritieme vervoersondernemingen hebben het recht vervoersdiensten van deur tot deur aan te bieden die deels over zee gebeuren.

Artikel 20 stelt dat de partijen samenwerken op het gebied van het consumentenbeleid om een hoog niveau van consumentenbescherming tot stand te brengen. De samenwerking kan de vorm aannemen van een versterking van de onderlinge compatibiliteit van de wetgeving teneinde handelsbelemmeringen te voorkomen, een uitwisseling van informatie over systemen voor consumentenbescherming en het bevorderen van de oprichting van onafhankelijke consumentenorganisaties en contacten tussen vertegenwoordigers van consumentenbelangen.

Titel V – Samenwerking op het gebied van duurzame ontwikkeling (artikel 21 – 27)

Artikel 21 bepaalt dat de partijen wederzijdse samenwerking en informatie-uitwisseling aanmoedigen op het vlak van gezondheid en een doeltreffende beheersing van grensoverschrijdende gezondheidsproblemen. Zij wisselen informatie uit over de bewaking van infectieziekten, gezondheidsstrategieën en volksgezondheidsplannen, gezondheidsbevorderend beleid zoals antirookcampagnes, de veiligheid en goedkeuring van geneesmiddelen, voedselveiligheid en e-gezondheidszorgbeleid. Ook samenwerking met betrekking tot onderzoek en ontwikkeling wordt in het vooruitzicht gesteld. De partijen willen tevens de tenuitvoerlegging van internationale overeenkomsten bevorderen.

De samenwerking inzake werkgelegenheid en sociale zaken komt aan bod in artikel 22. De partijen bevestigen de noodzakelijkheid om een globaliseringsproces te steunen en productieve werkgelegenheid en fatsoenlijk werk te bevorderen als onderdeel van duurzame ontwikkeling en armoedebestrijding. Zij bevestigen hun verbintenis om de internationaal erkende arbeids- en sociale normen, zoals vastgelegd door de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO), te eerbiedigen, te bevorderen en te verwezenlijken. De samenwerking kan de vorm aannemen van gezamenlijke programma's en projecten, alsook dialoog.

Artikel 23 gaat over milieu en natuurlijke rijkdommen. De partijen erkennen de noodzaak van duurzame bescherming en beheer van natuurlijke rijkdommen en biodiversiteit als basis voor de ontwikkeling van huidige en toekomstige generaties. Zij willen hun samenwerking voortzetten en versterken op het vlak van klimaatverandering en energie-efficiëntie, milieubewustzijn, deelname aan en uitvoering van milieuverdragen, de bevordering van milieutechnologieën, -producten en -diensten, het voorkomen van illegaal grensoverschrijdend transport van afvalstoffen, de vervuiling van het mariene milieu, de lokale betrokkenheid bij milieubescherming, bodem- en grondbeheer, en de uitwisseling van informatie, deskundigheid en praktijken. Waar van toepassing wordt rekening gehouden met

de resultaten van de wereldtop over duurzame ontwikkeling en de uitvoering van relevante milieuverdragen.

Artikel 24 is gewijd aan de dreiging van klimaatverandering en de noodzaak actie te ondernemen om emissies te verminderen. De partijen willen een koolstofarme samenleving tot stand brengen, het efficiënt gebruik van natuurlijke rijkdommen stimuleren, ervaringen en informatie uitwisselen inzake handelsregelingen, publieke en particuliere financieringsinstrumenten verbeteren, samenwerken inzake onderzoek, ontwikkeling, verspreiding, invoering en overdracht van koolstofarme technologieën, ervaring en deskundigheid uitwisselen op het gebied van toezicht op en analyse van de effecten van broeikasgassen en schadebeperkings- en aanpassingsmaatregelen van ontwikkelingslanden steunen.

Artikel 25 besteedt aandacht aan landbouw, plattelandsontwikkeling en bosbouw. De partijen wisselen informatie uit en ontwikkelen de samenwerking op het gebied van het landbouw- en bosbouwbeleid, de registratie en bescherming van geografische aanduidingen, biologische producten, onderzoek, diversifiëring en herstructurering van landbouwsectoren, duurzame land- en bosbouw, het ontwikkelingsbeleid voor plattelandsgebieden en de promotie voor voedingsproducten.

Artikel 26 behandelt de samenwerking op het gebied van de zee en de visserij. Duurzaamheid en verantwoorde ontwikkeling staan centraal. De samenwerking betreft de uitwisseling van informatie, de steun voor een duurzaam en verantwoord beleid op lange termijn en de bestrijding van illegale activiteiten.

Samenwerking op het vlak van ontwikkelingshulp is het voorwerp van artikel 27 waarin de partijen onder meer hun gehechtheid bevestigen aan de Verklaring van Parijs van 2005 inzake de doeltreffendheid van ontwikkelingshulp.

Titel VI – Samenwerking op het gebied van onderwijs en cultuur (artikel 28 en 29)

Artikel 28 gaat over de samenwerking op het gebied van cultuur, informatie, communicatie, audiovisuele aangelegenheden en de media. De partijen beogen een verbetering van het wederzijds begrip en de kennis van elkaars cultuur. Zij streven naar een bevordering van culturele uitwisselingen en gezamenlijke initiatieven en naar samenwerking in internationale fora zoals de UNESCO om gemeenschappelijke doelstellingen na te streven en culturele diversiteit te bevorderen.

Artikel 29 stelt dat de partijen steun verlenen aan samenwerkingsactiviteiten op het vlak van onderwijs, opleiding en jeugdzaken, met bijzondere nadruk op het hoger onderwijs. Zij erkennen de belangrijke bijdrage van onderwijs en opleiding tot de ontwikkeling van mensen die in staat zijn om deel te nemen aan de mondiale kenniseconomie.

Titel VII – Samenwerking op het gebied van justitie, vrijheid en veiligheid (artikel 30 – 38)

De samenwerking heeft betrekking op het bevorderen van de rechtsstaat (artikel 30), justitiële zaken (artikel 31), de bescherming van persoonsgegevens (artikel 32), migratie (artikel 33), drugsbestrijding (artikel 34), de bestrijding van de georganiseerde misdaad en corruptie (artikel 35), de bestrijding van witwaspraktijken en financiering van het terrorisme (artikel 36) en de strijd tegen computercriminaliteit (artikel 37). De partijen komen ook overeen samen te werken inzake wetshandhaving en de strijd tegen grensoverschrijdende misdaaddreigingen (artikel 38).

Titel VIII – Samenwerking op andere gebieden (artikel 39 – 42)

Artikel 39 beschrijft de samenwerking inzake toerisme waarbij de partijen de bedoeling hebben het wederzijdse begrip te verbeteren en een evenwichtige en duurzame ontwikke-

ling van het toerisme te bevorderen. De samenwerking kan onder meer de vorm aannemen van uitwisseling van informatie en de organisatie van toeristische evenementen. Ook de instandhouding en het beheer van het cultureel erfgoed en het beheer van toerisme zijn aandachtspunten.

Artikel 40 stelt dat de partijen de rol van het maatschappelijke middenveld erkennen. Dialoog en actieve deelname zijn de kernwoorden.

Artikel 41 gaat over de samenwerking op het vlak van de modernisering van het openbaar bestuur op gebieden als de verbetering van de organisatorische doelmatigheid, de verbetering van de dienstverlening, het transparante beheer van de overheidsfinanciën, de verbetering van het juridische en institutionele kader en het opzetten en uitvoeren van het beleid.

De partijen ontwikkelen en versterken hun samenwerking inzake statistieken om tijdig internationaal vergelijkbare en betrouwbare statistische gegevens te verstrekken. De samenwerking is gericht op de geleidelijke harmonisatie van hun stelsels, de afstemming van gegevensuitwisseling, de verbetering van de bekwaamheid van statistici en de bevordering van de uitwisseling van ervaringen (artikel 42).

Titel IX – Institutioneel kader (artikel 43 – 46)

Artikel 43 bepaalt dat de voorliggende overeenkomst de kaderovereenkomst van 1996 actualiseert en vervangt. Verwijzingen naar de kaderovereenkomst van 1996 in andere overeenkomsten tussen de partijen, worden beschouwd als verwijzingen naar de voorliggende kaderovereenkomst. De partijen kunnen de overeenkomst aanvullen door specifieke samenwerkingsovereenkomsten te sluiten die een integrerend onderdeel vormen van de bilaterale betrekkingen en deel uitmaken van een gemeenschappelijk institutioneel kader.

De overige artikelen hebben betrekking op de oprichting en de taken van de Gemengde Commissie (artikel 44), de modaliteiten voor de tenuitvoerlegging van de overeenkomst (artikel 45) en de arbitrageprocedure (artikel 46).

Titel X – Slotbepalingen (artikel 47 – 53)

Deze titel bevat de gebruikelijke artikelen inzake de definitie van ‘partijen’ (artikel 47), inwerkingtreding, duur en beëindiging van de overeenkomst (artikel 49), kennisgevingen (artikel 50), verklaringen en bijlagen (artikel 51), territoriale toepassing (artikel 52) en authentieke teksten (artikel 53).

Artikel 48 stelt dat de partijen niet verplicht zijn informatie openbaar te maken indien zij dit in strijd achten met hun nationale veiligheid.

Verklaringen

In de gemeenschappelijke verklaring betreffende de interpretatie van de artikelen 45 en 46 verklaren de partijen wat zij bedoelen met passende maatregelen (maatregelen die evenredig zijn met de ernst van de niet-nakoming van verplichtingen) en bijzonder dringende gevallen (gevallen waarin een partij een wezenlijke inbreuk op de overeenkomst pleegde). Indien maatregelen zijn getroffen ten aanzien van een specifieke overeenkomst die deel uitmaakt van het gemeenschappelijke institutionele kader, zijn de procedures voor geschillenbeslechting van de specifieke overeenkomst van toepassing op de procedure voor de tenuitvoerlegging van scheidsrechterlijke beslissingen.

In de unilaterale verklaring betreffende artikel 12 verklaart de EU dat de lidstaten slechts zijn gebonden voor zover zij de beginselen van goed bestuur op fiscaal gebied op het niveau van de EU hebben onderschreven.

III. PROCEDUREVERLOOP

1. Gemengd karakter en ondertekening

Tijdens zijn vergadering van 1 februari 2010 legde de Werkgroep Gemengde Verdragen (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB), het gemengde karakter van de kaderovereenkomst vast. Zowel de federale overheid als de gemeenschappen, de gewesten en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest worden bevoegd geacht. Overeenkomstig de beslissing van de ICBB van 9 juli 2008 worden de leden van de ICBB geacht met het in de WGV bereikte consensus in te stemmen behoudens bezwaar binnen de 30 dagen na de notificatie van het verslag. Op 7 mei 2010 deelde de voorzitter van de ICBB mee dat geen enkel bezwaar werd geformuleerd waardoor het verslag definitief is goedgekeurd.

De WGV besliste ook de overeenkomst te laten ondertekenen volgens formule 3 van de ICBB, dit wil zeggen één enkele handtekening in naam van het Koninkrijk België doch met vermelding van al de betrokken overheden onder de handtekening. Dit is de gebruikelijke formule voor de ondertekening door België van verdragen tussen de EU en derde landen. De ondertekening vond plaats in Brussel op 10 mei 2010.

2. Advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (SARiV)

De Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen bracht op 2 juli 2010 advies uit. Gezien de gelijkaardige problematiek die aan de basis ligt van de overeenkomsten tussen de EU en respectievelijk Indonesië en Zuid-Korea, besloot de SARiV één advies uit te brengen. De SARiV gaat akkoord met de ontwerpen van instemmingsdecreet, en verwelkomt de snelle start van de instemmingsprocedures.

De SARiV wijst op de aandacht die de EU sinds 2000 besteedt aan Azië en op het belang van de beide partnerlanden. Hij is van oordeel dat beide landen ook passen in de strategie die de EU in 2006 aannam als leidraad voor zijn externe handelsbetrekkingen. De overeenkomsten leggen de wettelijke basis om een veelheid van acties mogelijk te maken.

De SARiV spoort de Vlaamse Regering aan om ten volle de mogelijkheden van de voorliggende overeenkomsten te onderzoeken en te benutten. Hij wijst er tevens op dat, als Vlaanderen de bepaling rond samenwerking inzake culturele diversiteit onderschrijft, het zelf ook inspanningen moet doen om het UNESCO-verdrag betreffende de bescherming en de bevordering van cultuuruitingen, goed te keuren.

De SARiV vraagt ook aandacht voor de artikelen waarin de partijen overeenkomen om samen te werken aan een doeltreffend systeem van nationale exportcontrole van goederen die met massavernietigingswapens verband houden. De SARiV is van mening dat deze bepaling moet in acht worden genomen bij het opstellen van een nieuw Vlaams decreet inzake wapenhandel.

De SARiV stelt vast dat in de overeenkomst met Zuid-Korea een expliciete verwijzing naar de internationaal erkende arbeids- en sociale normen werd opgenomen. Hij wijst ook op de samenhang tussen de voorliggende kaderovereenkomst en de vrijhandelsovereenkomst.

De SARiV merkt op dat Vlaanderen zou kunnen profiteren van uitwisselingen van personen met Zuid-Korea, zonder hierbij het competitieve aspect voor zijn eigen arbeidskrachten uit het oog te verliezen.

Tot slot vraagt de SARiV de Vlaamse Regering aandacht te hebben voor de eventuele implicaties van de voorliggende overeenkomst voor de investeringsovereenkomst die de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en Zuid-Korea in 2006 sloten.

De voorliggende overeenkomst zal geen invloed uitoefenen op het ontwerp van decreet inzake wapenhandel. De exportcontrole van met massavernietigingswapens verband houdende goederen verwijst immers naar zogenaamde ‘dual use’-producten die in de EU worden gereguleerd met de Europese verordening 428/2009. Deze materie wordt dus met directe werking gereguleerd door het Europese recht, en niet door het nationale recht. Het ontwerp van decreet inzake wapenhandel daarentegen beoogt de in-, uit-, doorvoer en overbrenging van vuurwapens en militaire goederen voor het Vlaamse Gewest te reglementeren, net als de federale wet van 8 augustus 1991 betreffende wapenhandel, en bevat geen enkele verwijzing naar de ‘dual use’-reglementering.

De investeringsovereenkomst tussen de BLEU en Zuid-Korea werd goedgekeurd bij het decreet van 20 juni 2008 en is op 27 maart 2011 in werking getreden. In artikel 9 van de voorliggende kaderovereenkomst nemen de partijen zich voor samen te werken om de onderlinge investeringen te bevorderen. De BLEU-investeringsovereenkomst zal een juridisch kader vormen dat rechtszekerheid biedt aan Vlaamse investeerders in Zuid-Korea, en dus ook bevorderend werken voor de wederzijdse investeringen. In die zin zijn beide overeenkomsten complementair.

3. Advies van de Raad van State

De Raad van State bracht advies uit op 24 maart 2011 (kenmerk 49.335/1) en maakte daarin geen opmerkingen.

4. Inwerkingtreding, voorlopige toepassing en duur

Overeenkomstig verdragsartikel 49 treedt de overeenkomst in werking op de eerste dag van de maand die volgt op de datum waarop de partijen elkaar in kennis hebben gesteld van de voltooiing van hun interne procedures.

In afwachting van de inwerkingtreding wordt de overeenkomst voorlopig toegepast. Die voorlopige toepassing vangt aan op de eerste dag van de eerste maand die volgt op de datum waarop de partijen elkaar in kennis hebben gesteld van de voltooiing van de daartoe vereiste procedures.

De overeenkomst is gesloten voor onbepaalde tijd.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

VOORONTWERP
Ontwerp van decreet houdende instemming met
de kaderovereenkomst
tussen de Europese Unie en haar lidstaten, enerzijds,
en de Republiek Korea, anderzijds,
ondertekend in Brussel op 10 mei 2010

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en een gewestaangelegenheid.

Art. 2. De kaderovereenkomst tussen de Europese Unie en haar lidstaten, enerzijds, en de Republiek Korea, anderzijds, ondertekend in Brussel op 10 mei 2010, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en een gewestaangelegenheid.

Art. 2. De kaderovereenkomst tussen de Europese Unie en haar lidstaten, enerzijds, en de Republiek Korea, anderzijds, ondertekend in Brussel op 10 mei 2010, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel, 6 mei 2011.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS